

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CLXXVII. De Seminario largis à Summo Pontifice privilegiis munito,
& vi horum aliquem ex alumnis sepeliente in templo suo proprio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

sen können, seye, daß niemand den Anfang des Jahrens auf diesem Weeg wisse oder vernommen habe.

Ex his enim planè & sufficienter

infertur, quòd tempore immemoriali, von ohnsürdencklichen Jahren, hac via usi sint.

TITULUS XXXIII.

De Privilegiis & Excessibus Privilegiatorum.

DECISIO CLXXVII.

De Seminario largis à Summo Pontifice privilegiis munito, & vi horum aliquem ex suis Alumnis sepeliente in templo suo proprio.

SPECIES FACTI.

Non multis abhinc aëis in præcipua urbe cujusdam Provincia Summi Pontificis & Cæsaris autoritate, hujusque insigni munificentia, erectum est Collegium seu Seminarium sub titulo trium SS. Regum &c. Patribus Societatis, qui prorsus singulari industria, labore, & zelo Sanctæ Religionis Catholicæ promovendæ, perruptis magnis obstaculis demum opitulante Divino Numine illud ad optatum effectum perduxerunt, traditum ad gubernandum, & quasi appropriatum non in suum, sed in reipublicæ Christianæ commodum, ut nimirum sub illorum directione, vi-

(R. P. Pichler Decis. T. 2.)

gilantia, & instructione Nobilis Ingenua, & majoris spei Juventus, ex tribus Septentrionalibus Regnis, scilicet Suecia, Dania, & Norvvegia, eisdemque respectivè subjectis Provinciis & statibus oriunda, purâ & Catholicâ doctrinâ, pietate, probis honestisque moribus, bonis quoque artibus & scientiis, orthodoxæ Fidei dilatandæ, illisque in partibus promovendæ, maximè necessariis imbuatur. Summus Pontifex, Clemens XI. paternâ prorsus benignitate huic Collegio ingentes ac speciales gratias, favores, & privilegia clementissimè impertitus est, atque inter alia

* Cc

in

in sua, quam de super sub hoc initio, Pastoralis officii, edidit motu proprio, ex certa scientia, & ex plenitudine potestatis, Bulla circa medium sic loquitur: Postremò eidem Collegio seu Seminario, illiusque Rectori, Superioribus, Alumnis, aliisque personis, in eo degentibus prædictis, ut omnibus & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præminentis, antelationibus, concessionibus, indulgentis, favoribus, & gratiis universis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus N.B. alia Collegia, & Seminaria ejusdem Societatis, in illis partibus erecta, in genere vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterant quomodolibet in futurum, similiter, pariformiter, absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, in omnibus & per omnia perinde, ac si illa prædicto Collegio, seu Seminario, ejusque Rectori, Superioribus, Ministris, Alumnis, aliisque Personis prædictis specialiter & expresse concessa, & elargita fuissent, concedimus & indulgemus. Idem Sanctissimus huic suæ Bullæ non solum tales adjecit & præmisit expressiones, quæ omnem ob-

ptionis suspicionem vel calumniam merito excludant, sed etiam prægnantissimas, favorabilissimas, & tales addidit clausulas, ut, qua ratione magis munire ac stabilire potuisset privilegia & gratias eidem Collegio seu Seminario comunicatas, plane non appareat. Ad hanc Pontificiam Bullam respiciens Augustissimus Imperator Carolus VI. cui sit felicitas, in speciali diplomate non solum ingentibus gratiis liberalissimè cumularit hoc Collegium seu Seminarium, sed etiam in suam suorumque hæredum specialem tuitionem & clientelam recepit. Quibus tamen omnibus non obstantibus, cum nuper contingeret, ut aliquis, qui ex hoc Collegio, à Patribus Societatis hucusque ad prædictos præstantissimos fines laudabilissimè ac in omni quiete administrato, primus ex alumnis dictarum Nationum viam æternitatis ingressus est, moreretur, & à dictis Patribus Collegii moderatoribus in templo ejusdem Collegii proprio, conformiter memoratis, ut credebant, privilegiis tumulo inferretur, præter expectationem Parochus loci reclamaret, & ut scribitur, litem intenderet. Quapropter petitur, ut à me examinetur & resolvatur

QUÆSTIO.

An memorati Collegii seu Seminarii Alumnus in templo, ejusdem proprio, jure fuerit tumulo illatus?

Rationes Dubitandi.

Videri forsan posset, quod non. 1. Quia Parochus in Jure Communi fundatam habet intentionem ad omnes omnino, qui in sua parochia moriuntur, nec specialem elegerunt sepulturam, aut privilegio vel jure speciali, quo subtrahantur juri parochiali, non sunt muniti, sepeliendos in cœmeterio vel Ecclesia parochiali. per c. 1. 3. 10. & c. 2. 3. in 6. § Clem. 2. de sepulturis. ergo & iste Alumnus, tanquam parochianus, cum alibi elegisse sepulturam non constet, in parochia sepeliri debuisset, præsertim cum

2. Per nullum privilegium, sufficienter probatum, aut per aliud jus speciale, subtractus fuerit juri parochiali quoad sepulturam; siquidem Bulla Clementina, ex qua sola probari deberet subtractio à jure parochiali, Collegio seu Seminario trium SS. Regum tam ampla communicans privilegia, utitur terminis duntaxat generalibus, nec ullo verbulo expressam facit mentionem de sepultura alumnorum &c. notum autem est in Jure, quod privilegians nunquam censeatur derogare Juri Communi, aut juri alicujus tertii, nisi id diseretè &

specificè exprimat. c. 7. c. 9. de Privil. c. 15. de offic. deleg. c. 12. de offic. Ordin. c. 1. de Constit. in 6. l. 4. C. de emancip. liber. ibique DD.

3. Licet Summi Pontifices quibusdam, uti Religiosis, subin expressè concedant parochianos in suis sepelire cœmeteriis vel Ecclesiis, solent tamen addere hanc clausulam, *salva justitia Ecclesiarum, à quibus corpora assumuntur*, id est, Parochialium, ne nimirum ipsis præjudicetur in emolumentis ratione exequiarum provenientibus & sepulturæ, uti in c. 9. cit. Sixtus IV. in *Mari Magno*. Honorius III. in *Constit. Religiosam* §. 10. Et fortè non exstat Bulla, in qua diseretè & specificè concessa est potestas Regularibus sepeliendi parochianos in Ecclesia sua, & non parochiali, cui hæc clausula non sit inserta: ergo à fortiori non censeatur derogatum esse juri Parochiali per Bullam, in qua ne quidem expressè ac specificè data est potestas sepeliendi parochianos extra parochiam, uti in dicta Bulla Clementis XI.

4. Clemens XI. insuper adjecit hæc verba notatu digna, *in illis partibus erecta*, & sic insinuavit, se Seminario

C c 2

trium

trium SS. Regum solum illa communi-
casse privilegia quibus gaudent alia
Seminariorum in his partibus erecta, &
Patribus Societatis ad gubernandum
tradita: atqui forsitan nullum in his
partibus erectum hujusmodi Semi-

narium gaudet, vel exercet jus sepe-
liendi suos alumnos defunctos, uti
videmus in celebrioribus Seminariorum
& Convictibus Germaniae. Dilinganae
& Ingolstadtensi: ergo &c.

Decisio cum Rationibus Decidendi.

UT autem haec aliquam veritatis
speciem praefereant, nihilominus
tamen tenendum cenfeo, hunc alum-
num, de quo est hic sermo, attento &
accuratius pensato tenore Bullae Cle-
mentis XI. Summi Pontificis *glor.
mem.* in proprio Seminariorum templo ju-
re sepultum fuisse. Cujus decisionis
fundamenta non spernenda, sed om-
nino solida sunt. quia Clemens XI.
in sua Bulla *Pastoralis Officii* Collegio
seu Seminariorum trium SS. Regum, Alum-
nis, & personis in eo degentibus,
non solum omnia, sed etiam *singula*
privilegia, facultates, exemptiones,
favores, & gratias, non solum in ge-
nere, sed etiam *in specie* communi-
cavit, quibus fruuntur & gaudent *alia*
Collegia, & Seminariorum Societatis *JE SU*,
etiam per viam simplicis communi-
cationis, & quidem *similiter, pariformiter,*
absque ulla prorsus differentia, in omni-
bus & per omnia perinde, ac si illa, pra-
dicto Collegio seu Seminario, illiusque
Alumnis aliisque personis praedictis spe-
cialiter, & expresse concessa & elargita
fuisset. Notentur, & bene perpen-
dantur verba minori caractere ex-
pressa. Atqui Collegia, & Semina-

ria Societatis (quo nomine *Semina-*
riorum Societatis, sicut in Instituto So-
cietatis *part. 10. Confit. §. 4. ra &*
in Bullis Pontificiis, uti in Bulla Ju-
lius Episcopus Julii III. intelliguntur
Domus, in quibus Juniores & Scho-
lastici Societatis excoluntur scientiis
& virtutibus, ut aliquando evadant
in utiles in Vineam Domini operarios
(in quem ipsum finem Seminariorum
hoc Alumnorum principaliter ere-
ctum est) gaudent ac fruuntur jure
sepeliendi in Ecclesiis, cryptis &c.
propriis suis Alumnos &c. Neque
Pontifices solent Seminariorum Externorum,
quae sunt sub directione Patrum
Societatis, vocare *Seminariorum Societatis*,
sed illa solum, in quibus juniores So-
cietatis erudiuntur: ergo, dum Pon-
tifex huic Collegio concessit privile-
gia, quae competunt Seminariorum So-
cietatis, voluit etiam Collegium seu
Seminariorum hoc SS. trium Regum
frui ac gaudere jure sepeliendi in tem-
plo proprio Alumnos suos, & per-
sonas in eo degentes; nisi Bullae Pon-
tificiae, tam discrete & distincte omnia
& *singula* tam in genere quam *in specie*
Collegiis (& Seminariorum) Societatis
JESU

JESU competentia, sine ulla prorsus differentia, in omnibus & per omnia non aliter, ac si specialiter & expresse Collegio seu Seminario trium SS. Regum essent elargita, eidem Collegio plenissime concedenti, vim facere velimus; siquidem dispositio generalis per se comprehendit omnes species, & de singulis, ac si singula essent expressa, intelligentia est. l. 1. §. 1. ff. de Legat. III. l. omnes de prescript. 30. vel 40. ann. Et paria sunt, aliquid nominatim exprimi, vel per relationem ad aliud, ubi reperitur expressum. Paris. Conf. 122. n. 1. seq. lib. 1. Argumenti Ma. patet ex verbis Bullae Min. est indubitata non solum ex Pontificum Bullis, in quibus omnia omnium Regularium Privilegia communicantur Societati JESU, sed etiam ex propriis ipsi Societati directe concessis, item ex usu constanti & observantia ad oculum patente, nunquam impugnata, nunquam interrupta. Idque non solum procedit de membris Societatis & Alumnis Religiosis, sed etiam

2. De secularibus in aliqua domo vel Collegio Societatis commorantibus, & simul vel in ejus servitio vel sub aliqua obedientia constitutis, partim propter communicationem privilegii talis à Leone X. Benedictinis, à Clemente IV. Minoribus, & à Paulo VIII. Minimis concessi. Idem Leo X. praefatis Minimis indulget, ut famulis domorum &c. in habitu seculari deservientibus, etiam Paschatis tempore, &

in mortis articulo Eucharistiae & Extreme Unctionis Sacramenta ministrare: & sepulturae beneficium, cujusvis licentia super hoc minime requisita, impendere valeant. Consequenter idem indultum est propter communicationem Patribus Societatis, ut expresse habetur in Compend. privil. Soc. v. familiares. § 2. partim propter specialem similis privilegii concessionem eidem Societati factam, & in Constit. Licet debitum Pauli III. comprehensam his verbis: *his vero, qui in ipsorum Praepositorum, & Sociorum morantur obsequio, cuncta libere possint ministrare Ecclesiastica Sacramenta, & ipsos, cum decedunt, in eorum caemeteriis sepelire.* Per istos autem in Sociorum obsequio morantes non solum intelliguntur domestici & familiares, qui intra Collegiorum, Monasteriorum, ac Domorum septa habitant & famulantur, ut satis aperte colligitur ex Tridentino Sess. 24. c. 11. de Reform. & traditur à magno Suarezio to. 4. de Relig. tr. 10. l. 9. c. 4. n. 12. 16. Sed etiam & vel maxime Alumni, qui in tali Collegio vel domo existunt sub obedientia, etiam non Religiosa, sed solum ordinata ad proficiendum in scientiis bonisque moribus, ad conservandam vel propagandam Fidem orthodoxam plurimum conducentibus, imò necessariis. Pellizar. in Manuali Regular. to. 2. tr. 8. c. 3. sect. 3 n. 324. & 328. quia nimirum tales alumni revera veniunt nomine familiarium, & quidem in propria significatione, cum pertineant vel maxime

Ce 3

ad

ad familiam, prout hæc sumitur pro quodam corpore sub eodem economico imperio, adeoque patrem-familias & omnes ei subordinatos & subiectos complectente. per l. 195. §. familie appellatio. 3. & ibi Gædd ff. de V. S. nam familia constat ex capite & membris, liberis & domesticis l. 195. cit. §. 2. l. 196. Gædd. n. 2. Card. Tusch. litt. F. concl. 75. n. 3. 5. Alex. Conf. 178. pr. lib. 6. Nicol Everhard. Conf. 10. n. 3. 5. Knipsch. Id. de Fideicom. Familiar. c. 1. n. 26. seqq. Barbos. de appellativ. appell. 95. allegans l. ediles ff. de edilit. Edict. §. l. 1. §. familie. ff. de vi §. vi armata. Addit idem appellat. seq. familiares appellari verè illos, qui continuò vivunt & morantur cum eo, cujus expensis aluntur, & familiares, atque commensales propterea dicuntur. Atqui Collegio seu Seminario trium SS. Regum Clemens XI. omnia & singula privilegia, in genere & specie, ac si specificè & expressè ipsi primitus essent concessa, quæ Collegiis & domibus Societatis Jesu, eorumque familiaribus, alumnis, famulis ibidem sub aliqua obedientia degentibus, vel famulantibus, quomodolibet concessa sunt, etiam per viam simplicis tantum excommunicationis, liberalissimè & amplissimè indulgit & communicavit. Imò hoc ipsum Collegium seu Seminarium trium SS. Regum non malè dicitur esse Collegium & Seminarium ipsius Societatis, partim quia prorsus singulari virorum Societatis industriâ, labore, precibus, sumptibus emendi-

catis, constantiâ in perfringendis obstaculis &c. fundatum, erectum, atque Summi Pontificis ac Imperatoris auctoritate eidem Societati traditum est, ab ipsa perpetuò gubernandum & administrandum; partim quia id ipsum haud obscure indicant hæc Bullæ Clementinæ verba, quibus gaudent alia Collegia, & Seminaria ejusdem Societatis; dictio enim alia est repetitiva similium, & facit positionem ejusdem qualitatibus ad præcedentia. l. quidem relegatus §. ibi Bartol. ff. de reb. dub. l. 3. §. ibi gloss. C. de servis fugit. §. c. Sedes de Rescript. DD. communitissimè, quorum plurimos recenset Barbos, dict. 26. ergo.

3. Patres Societatis habent privilegium Sæcularibus in Collegio vel domo sua periculosè decumbentibus, & ibi vel ratione studiorum, maximè Superiorum, aut alia de causa commorantibus, sine Parochi licentia, ministrandi Eucharistiam per modum viatici, & conferendi Extremam Unctionem, non solum per communicationem privilegiorum, quam obtinent cum omnibus Regularibus Mendicantium & Non-Mendicantium Ordinum, consequenter & dicti privilegii Sacramenta morientium illis ministrandi, per Bullam concessi minimis à Paulo IV. quem refert Roderiq. in Bullario consit. 2. Pauli IV. de Peregrin. to. 1. privil. consit. 1. Julii II. n. 92. 93. item Monachis S. Benedicti de observantia in Hispania à Martino V. pariter per Bullam, quam refert Casarubius in compendio v. familiares.

miliares. n. 10. sed etiam per speciale privilegium ipsi Societati elargitum à Paulo III. in cit. Constit. Licet debitum. Pellizar. lo. cit. §. c. 5. sect. 4. n. 145. ergo idem privilegium virtute Bullæ Clementis XI. obvenit & communicatum est Collegio seu Seminario trium SS. Regum. Ulterius

4. Confirmatur ex Compendio priv. Soc. v. familiares §. 1. ubi in Scholio sic habetur: prater Confessionis & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema Unctio poterit administrari, atque adeo iis solis, qui in Domibus, Collegiis, Residentiis, & NB. aliis locis Societatis habitaverint. Id etiam de sepultura intelligitur. Extra septa vero cum illis perinde, atque cum aliis agatur. Rursus in eodem Compend. v. Extrema Unctio. sic legitur: possunt Nostri iis, qui intra septa Collegii seu Domorum infirmati fuerint, Extremam Unctionem Apostolica auctoritate libere & licite, Parochialis presbyteri, vel alterius cujuscunque Episcopi vel Superioris, licentiâ vel assensu nullatenus requisito, ministrare. Ex quibus Suarez lo. cit. n. 16. & Pellizar. c. 3. sect. 3. cit. n. 302. §. 328. inferunt, posse Regulares, in specie Societatis JESU, vi dictorum privilegiorum alumnis & convictoribus sæcularibus, qui studiorum causâ in aliquo Collegio, Monasterio, Domo, aut Seminario, cui præsent, aut quod administrant Patres Societatis, ultima morituris Sacramenta, in specie Eucharistiæ & Extremam Unctionem quoque, nullius requisito consensu, ministrare: quæ doctrina etiam fun-

datur in Jure Communi, scilicet Clement. Religiosis §. fin. de Privileg. ibi: Sanè Religiosis illis, quibus est ab Apostolica Sede concessum, ut familiaribus (quo nomine veniunt utique etiam alumni sæculares studiosi) suis domesticis Sacramenta possint Ecclesiastica ministrare, nullum ex præmissis volumus quoad hoc præjudicium generari. Eman. Roderiq. to. 2. q. 69. art. 1. n. 2. ubi dicit, potestatem dandi Extremam Unctionem intra septa existentibus, non esse privilegium, sed Jus Commune. Eadem doctrina confirmatur ex praxi & consuetudine. Nec dubito, quin iste Alumnus, de cujus sepultura hic agitur, præviè à Patribus Societatis, irrequisitò Parochò (ut fit in aliis convictibus & Seminariis nostris) provifus fuerit ultimis Sacramentis, Eucharistiæ per modum Viatici, & Extremæ Unctionis. Jam sic: jus tumulandi ut plurimum dependet à jure administrandi moribundis Sacramenta, ut adeo hoc jure concesso, tanquam majore, etiam jus tumulandi tanquam minus merito censeatur esse concessum. c. 27. de Decim. c. 53. de R. J. in 6. P. Schmalzgrueber ad tit. de sepulturs. n. 42. idque fatiè clarè indicat, quod ex Compendio priv. Soc. v. familiares recitatum est, ubi ex eo, quod possit familiaribus ministrari Extrema Unctio, sic inferitur: id etiam de sepultura intelligitur. Et hujus rei ratio est, quia Jus Commune ideo potissimum Parochis tribuit jus tumulandi, & inde aliqua emolumenta capiendi, quia viven-

viventibus parochianis ministrandi Sacramenta jus & obligationem habent, præsertim ultima: Sed, ut dictum & probatum est, Regularibus, præsertim Societatis JESU, qui præfunt Seminaris Sæcularium, ea-

que administrant, competit jus Sacramenta ultima, Eucharistia & Extrema Unctionis, nemine requisito, dandi morientibus Alumnis Sæcularibus: ergo & jus tumulandi competit.

Respondetur ad Rationes dubitandi,

AD 1. Negatur *Conseq.* propter privilegium, quo gaudet Collegium hoc trium SS. Regum seu Seminarium, & omnes ejus alumni, quo, licet non eligant ipsi sepulturam tamen subtracti sunt juri parochiali quoad sepulturam; nam jus speciale prævalet juri communi, atque tollit intentionem Parochi in Jure Communi fundatam, sicut v.g. contingit in casu, quo aliqui jure speciali, nempe privilegio, præscriptione &c. eximuntur ab obligatione solvendi Decimas Parocho, intentionem ad eas fundatam habenti.

AD 2. Negatur *assertum*; licet enim Bulla Clementis XI. utatur terminis generalibus, nec expressam & specificam faciat mentionem de sepultura Alumnorum, id tamen nihil prohibet, quod minus Collegium seu Seminarium trium SS. Regum participet etiam jus sepulturæ, sicut participat jus providendi suos alumnos ultimis morientium Sacramentis, licet de hoc in Bulla Clementis XI. non fiat expressa & specifica mentio. Ratio est quia, quando fit concessio privilegiorum per viam *communica-*

tionis illimitatæ, pariformiter, in genere & specie &c. non solent omnia & singula expressè ac specificè exprimi per integrum catalogum (quis enim hoc unquam audivit vel vidit vel in communicationis Bulla legit?) sed per terminos etiam generales censetur concedi omnia & singula privilegia, & eo modo, quæ & quo modo competuntis, quibuscumque indulgetur communicatio privilegiorum, ita ut nec minus, nec plus, intelligatur esse concessum; cum in hoc vis *communicationis* consistat, quod nempe, nisi Princeps aliud declaret, regulariter censetur omnis & tota gratia esse communicata juxta fontem & originariam concessionem, atque secundum totam latitudinem quam habent privilegia aliis originatim & specificè concessa. Alviset *de Privileg. Ord. regular. sect. 1. n. 4. P. Schmalzgrueber ad tit. de Privileg. n. 83.* Paria enim sunt aliquid nominatim exprimi; vel per relationem ad aliud, in quo reperitur expressum *Paris. l. 1. conf. 122. n. 4. & referens* (quod hic est Bulla Clem. XI.) interminis censetur continere idem, quod est in

est in termino relato, Socin. l. 1. conf. 77. n. 6. & conf. 89. n. 9. Et relatam censetur contineri tanquam pars in referente. per l. assè toto ff. de hered. instit. Card. Tuschus litt. R. concl. 129. n. 2. Barbosa axiom. 201. cum plurimis aliis. Proin sicut relatio restringitur ad illud solum, quod continetur in relato, sic multi Ordines Religiosi gaudent multis privilegiis in specie, atque nemine quidquam contra movente utuntur liberè, licèt sibi non originaliter ac specificè, sed aliis Ordinibus, sibi tamen per communicationem, sine expressa & specifica singulorum mentione, fuerint largita: sic Universitates & Academia passim & liberè utuntur privilegiis non sibi specificè concessis & originariè, sed aliis Universitatibus, v.g. Parisiensi, Bononiensi, Viennensi &c. pariformiter &c. sibi tamen sine omni differentia, licèt per terminos generales, communicatis cum relatione ad illas Universitates celebriores, quibus originariè indulta sunt in specie. Dein Bulla Clementina, licèt specificè non nominaverit jus sepulturæ, tamen illud satis etiam expressit in specie per verba, omnia & singula, in genere & in specie, absque ulla differentia, ac perinde ac si specialiter & expressè eidem Collegio elargita fuissent &c. quæ verba utique vim suam habere debent & aliquem effectum. Nec obest, quòd jus sepeliendi de Jure Communi competat Parochis, & sic privilegium

(R. P. Pichler Decis. T. 2.)

sepeliendi aliis datum repugnet Juri Communi, & juri Parochorum, quia Pontifex id non ignoravit (cùm præsumi non possit ignorare Jus Commune) & tamen omnia & singula privilegia, in genere & specie &c. Collegiis & Seminariis Societatis JESU competentia, sine ulla differentia Collegio seu Seminario trium SS. Regum communicavit amplissimis verbis, inter quæ etiam est jus sepeliendi: ergo & hoc in specie unà cum aliis omnibus communicavit; si enim Princeps vel Pontifex probè sciat, privilegium derogare Juri Communi aut juri alicujus tertii & tamen largiatur vel communicet, rectè censetur illis derogare regulariter velle, licèt in specie expressam mentionem illorum non faciat, aut in communicatione non exprimat singulas species privilegiorum, quæ communicat. Decius Conf. 113. Consalv. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. Cassador. decis. 35. de Privil. Alcan. Tambur. de Jure Abb. d. 15. q. 4. to. 1. ubi plures pro hoc allegat Rotæ decisiones: secus si foret, sanè plurimi Religiosi ne quidem suos regulares sepeliendi jus haberent, utpote id solum consecuti per communicationem privilegiorum terminis generalibus sibi factam. Adde, quòd Clemens XI. in sua Bulla communicationis posuerit has clausulas, *motu proprio, ex certa scientia, & ex plenitudine potestatis*, quæ tam sunt prægnantes, ut non solum excludant omnem suspensionem ob- vel subreptionis, sed etiam designent

* D d gra-

gratiam aliquam prorsus singularem & superlativam, ac Pontificem intendisse Juri Communi &c. derogare. *Alviset sect. 1. c. 6. §. 4. n. 11. Guid. Pap. in tract. de Rescript. Accedit, quod DD. cum Panormit. in c. cum ad hoc de Cleric. non resid. Angel. v. privilegium Sylv. eod. V. Cruz in Epitom. Privil. l. 2. c. 2. dub. 3. & Barbos. de off. & pot. Parochi c. 25. moneant, solum tunc opus esse, ut Princeps privilegians. contra jus tertii exprimat, se intendere illi derogare, quando latio juris est enormis & valde notabilis: sed enormis latio juris Parochorum non est, si alicui Collegio potestatem tribuat suos sepeliendi alumnos; sicut latio enormis non est, si tribuat potestatem ipsis conferendi ultima morientium Sacramenta: præsertim id procedit, si Princeps jam antecesserit sciat, suum privilegium derogare juri tertii, uti contingit, si hoc in Corpore Juris Communis comprehensum est, sicut jus sepeliendi Parochorum ibi comprehensum reperitur.*

Ad 3. Illam clausulam, *salvâ justitiâ Ecclesiarum &c.* Pontifices solum addere consueverunt pro casu, quo aliquis, qui debuerat sepeliri in Ecclesia vel Cœmeterio parochiali, *elegit sepulturam alibi*, non verò in casu (saltem ego nullibi reperire potui) quo certis quibusdam Collegiis, Ordinibus &c. tribuerunt privilegium certas sepeliendi personas. Et hinc negatur *Conseq.* Non opus esse singulas privilegiorum species per in-

tegrum catalogum exprimi nominatim, quando aliorum privilegia conceduntur aliis per communicationem, jam satis supra ostensum est.

Ad 4. Vic. sicut diligenter notari cupio hæc verba Pontificis immediate præcedentia, quibus alia Collegia, & Seminaria ejusdem Societatis fruuntur & gaudent: ergo Collegio trium SS. Regum tantum communicare voluit privilegia aliis Seminariis erectis in his partibus (per quæ verba, in his partibus erecta, sua Sanctitas videtur solum innuere voluisse, se Concordatis Germaniæ. & aliis S. C. Majestatis Regalibus nihil detractur. velle) sed etiam concessa ipsis Collegiis Societatis, id quod indicatur per adjunctam particulam &, quæ copulativa est, dum Papa ait, quibus alia Collegia, & Seminaria ejusdem Societatis gaudent &c. Dein per *Seminaria Societatis conformiter Instituto Societatis & Bullis Pontificiis*, uti supra notavi, intelliguntur illæ domus & Collegia, in quibus versantur & studii dant operam Scholastici & Alumni de ipsa Societate, quæ certò habent jus sepeliendi suos alumnos in Ecclesiis & Cryptis suis. Demum etiam alia Seminaria Sæcularium, in his partibus Societati commissa, habent, & actu exercent potestatem suis alumnos, & studiosis sæcularibus, inibi degentibus, Eucharistiam per modum viatici & Extremam Unctionem moribundis præbendi, uti videmus fieri Dilingæ &c. consequenter habent & jus sepeliendi, ut

supre-

superius animadversum est. Quin & irrequisitò Parochò in Ecclesia & cœmeterio Academico suos alumnos sepeliri faciunt, uti Seminaria gemina, Archi-Ducale, & Casareo Ferdinandæum Græcii. Quòd autem hanc potestatem sepelendi in suis templis non exerceant, in causa est, quia propria templa & cœmeteria non habent, vel locum sepulturæ: id ergo non ex defectu potestatis provenit, sed ex defectu opportunitatis.

Objicit adhuc Adversarius I. Bulla Clementis XI. ob non debitam Romæ factam informationem subreptitiè est obtenta. II. Unus PP. Societatis, quando fuit ab Ordinario data licentia aperiendi templum hujus Seminarii, anno 1714. inter alias conditiones cum consensu & potestate à suo R. P. Provinciali prius obtenta subscripsit etiam his. 1. Quòd in hoc Seminario & templo salva semper permanere debeat in omnibus jurisdictione Ordinarii. 2. Quòd animarum cura, jus sepulturæ & Sacramentorum administratio (exceptis tamen suo modo ultimis morientium Sacramentis respectu domesticorum) inviolabiliter consolidata essent Parochiæ. III. Ipsum Collegium Societatis JESU suum mediastrinum non ita pridem defunctum extradidit parochiali sepulturæ, sicut Seminarium aliud, cui præest Societas aliquem ex alumnis defunctum. Sed facile ad I. temerarium videtur hoc objicere, cum Bulla Pontificia conti-

neat clausulam hanc singularem, *motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merâque deliberatione deque Apostolica Sedis plenitudine*, cujusmodi clausulæ tollunt omnem subreptionis suspicionem & calumniam, ut nôrunt & passim tradunt Canonistæ. Ad II. Esto, quòd ille P. subscripserit; quòd autem subscripserit auctoritate & cum consensu sui P. Provincialis, non constat; id tamen bene, quòd P. Provincialis dixerit, se nunquam subscripturum. Sed esto & hoc, quam inde sequitur? nihil aliud, quàm quòd ante Bullam exemptionis & aliorum privilegiorum Seminario per communicationem cum Societate JESU concessorum hæc Ecclesia Seminarii fuerit subiecta jurisdictioni Ordinarii, & cura animarum, jus sepulturæ &c. permanere debuerint, vel debuissent, consolidata Parochiæ: at non amplius post Bullam obtentam, in qua tam Seminarium, quàm personæ illius amplissimè fuerunt exempta, & omnia Societatis privilegia in genere & specie, ac si ipsi Seminario &c. primitus fuissent elargita, eisdem communicatam quo modo totus status Seminarii templi ac personarum, fuit immutatus ab eo qui potestatem immutandi habuit, & voluntatem plùs quàm evidenter declaravit suam, jurique tam Ordinarii quàm Parochi derogare sicut potuit ita & voluit. Ad III. Collegia Societatis, quamvis visuorum privilegiorum possent suos

domesticos sepelire in suis cryptis, vel templis vel cœmeteriis, tamen non tenentur uti suo privilegio, nec uti quoad hanc sepulturam solent: quid inde inferitur? nihil. Illum Seminaristam nec voluit Seminarium, nec ob defectum loci potuit sepelire: an verò absolute potuisset, si opportunitatem loci habuisset, mihi non constat, quia ignoro, quibus privilegiis munitum sit. Ex quo iterum nihil inferitur contra Seminarium SS. trium Regum cui certò ex dictis competit modò privilegium sepeliendi suos domesticos.

Pro coronide adverto, Collegium seu Seminarium prædictum, si à D. Parocho causa deferretur ad Ordina-

rium, ibi non teneretur respondere, partim quia Reus conventus, scilicet R. P. Regens non solum est exemptus à jurisdictione Ordinarii quâ membrum Societatis Jesu, sed etiam quâ Regens hujus Seminarii, cum Rectore & omnibus personis in eo degentibus exempti, partim quia agit de valore, intellectu, & interpretatione Bullæ Summi Pontificis, de quibus cognoscere non pertinet ad Inferiorem. per c. 1. & 2. de Confirm. util. & c. 20. de Rescript. ac ibi DD. cum inferior non habeat potestatem in legem & voluntatem Superioris. c. 16. de Majorit. c. 15. de tempor. Ordin. & Clem. 2. de Elect. videantur dicta superius in Decisione CLXXV. quæst. 2. à n. 6.

TITULUS XXXIV.

De Purgatione Canonica.

DECISIO CLXXVIII.

De Parocho ad Purgationem Canonica[m] admitti
postulante.

SPECIES FACTI.

HENRICUS, in quadam urbecula Paro-
chus, de uno ac altero gravi
crimine diffamatus, & valde sus-
pectus, ab Officio Ecclesiastico, ubi In-
qui-